

6ο ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΦΟΡΟΥΜ
1-4 Ιουλίου, Κωνσταντινούπολη:

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΒΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟ
ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Πραγματοποιήθηκε από 1-4 Ιουλίου του 2010 στην Κωνσταντινούπολη το 6ο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ (ΕΚΦ). Το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ είναι μια μεγάλη ευρωπαϊκή συνάντηση κινημάτων. Συμμετέχουν σε αυτό συνδικαλιστικά και κοινωνικά κινήματα, οργανώσεις περιβαλλοντικές και οικολογικές, γυναικείες, νεολαίας, αντιπολεμικές, δικαιωμάτων κ.ά. Έτσι λοιπόν αντιπροσωπείες κοινωνικών, μεταναστευτικών, φεμινιστικών, οικολογικών, αντιπολεμικών, αγροτικών οργανώσεων, εργατικών συνδικάτων και κινημάτων νεολαίας από τα Βαλκάνια, την Ευρώπη, την Μεσοποταμία και την Παλαιστίνη συναντήθηκαν στην Κωνσταντινούπολη, που φέτος είναι Πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης και πήραν μέρος στις εργασίες του.

Στο πλαίσιο του θα πραγματοποιήθηκαν σεμινάρια και εργαστήρια με συζητήσεις, συνελεύσεις, πολιτιστικά γεγονότα με αποκορύφωμα τη μεγάλη διαδήλωση το Σάββατο 3 Ιουλίου στην πλατεία Τακσίμ.

Το Φόρουμ άνοιξε τις πύλες του με την μεγάλη συναυλία στο πάρκο Macka κοντά στην πλατεία Ταξίμ και την επόμενη ημέρα ξεκίνησαν τα σεμινάρια και τα εργαστήρια συζητήσεων σε τρεις πανεπιστημιακούς χώρους των Technical Universities, όπου σε όλες τις αίθουσες διδασκαλίας κυριαρχούσε η μορφή του Κεφάλ.

Σε συνθήκες άγριας επίθεσης του καπιταλισμού και κορύφωσης της οικονομικής κρίσης, τα κοινωνικά κινήματα προσπάθησαν να οργανώσουν τις δικές τους αντιστάσεις. Βέβαια η πρώτη εκτός ευρωπαϊκών συνόρων συνάντηση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ δοκιμάστηκε από τις οργανωτικές δυσκολίες που αντιμετώπισε και δεν είχε τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Τα σεμινάρια και τα εργαστήρια ήταν σαφώς λιγότερα σε αριθμό από τις προηγούμενες διοργανώσεις, αλλά ήταν πολύ ενδιαφέροντα. Τα περισσότερα σεμινάρια ανεξαρτήτως θεματικής, κατά βάση αναφέρονταν στην οικονομική κρίση που εξελίσσεται με ταχείς ρυθμούς από την Ευρώπη, την Αμερική και την Ασία. Το σύνθημα «είμαστε όλοι Έλληνες» είχε γίνει κοινό σύνθημα όλων, αφού ήταν σε όλους κατανοητό ότι τα μέτρα που επιβλήθηκαν στην Ελλάδα θα εφαρμόζονταν και στις υπόλοιπες χώρες.

Στα σεμινάρια που κυρίως συμμετείχαν συλλογικότητες από την Τουρκία και την Ελλάδα συζητήθηκε εκτεταμένα το θέμα του ανταγωνισμού των εξοπλισμών. Όλοι συμφώνησαν ότι και οι δύο λαοί είναι όμηροι ενός «φαύλου κύκλου» εξοντωτικού ανταγωνισμού εξοπλισμών. Τα ποσοστά του ΑΕΠ που διαθέτουν και οι δύο χώρες σε στρατιωτικές δαπάνες τα στερούν από την υγεία, την παιδεία, τις κοινωνικές παροχές. Η Τουρκία αύξησε τις στρατιωτικές δαπάνες της κατά 2,9 δις δολάρια το 2009 και η Ελλάδα ήταν η πέμπτη παγκόσμια σε εισαγωγές όπλων κατά την πενταετία 2005-2009 μετά την Κίνα, την Ινδία, τη Ν. Κορέα και τα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα και αυτό συμβαίνει σε μια στιγμή που κόβονται οι μισθοί για να πληρωθεί το χρέος.

Τα κινήματα των δύο χωρών μέσα από τις διαδικασίες του Φόρουμ παγκόσμιου και ευρωπαϊκού διεκδικούσαν πάντα την μείωση των εξοπλισμών, γιατί οι πολίτες των δύο χωρών δεν έχουν τίποτα να χερίσουν και πρότειναν πάντοτε ένα

διαφορετικό εναλλακτικό δρόμο στις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Τώρα που με την οικονομική κρίση το μέλλον μας γίνεται ζοφερό, η ειρηνική συνύπαρξη των δύο λαών με διάλογο στη βάση του διεθνούς δικαίου είναι επιβεβλημένη.

Οι 13 άξονες των συζητήσεων στο ΕΚΦ, κάλυψαν ένα μεγάλο φάσμα θεμάτων και ήταν οι εξής:

1. Οικονομικές και κοινωνικές κρίσεις: Αντιστάσεις και εναλλακτικές προτάσεις

2. Κοινωνικά δικαιώματα για μια κοινωνική Ευρώπη

3. Τι δημοκρατία θέλουμε. Η προώθηση των ατομικών και πολιτικών ελευθεριών

4. Η υπεράσπιση των δικαιωμάτων των καταπιεσμένων εθνοτήτων και μειονοτήτων

5. Ενάντια στην «Ευρώπη Φρούριο»

6. Ισότητα εναντίον των διακρίσεων. Οι φεμινιστικές εναλλακτικές προτάσεις στην παγκόσμια κρίση

7. Σώστε τον πλανήτη: Η οικοδόμηση ενός βιώσιμου κόσμου

8. Ειρήνη ενάντια στον πόλεμο, το μιλιταρισμό, τις στρατιωτικές επεμβάσεις

9. Νεολαία - Το δικαίωμα στην εκπαίδευση, στην εργασία και στο μέλλον

10. Εκδημοκρατισμός της γνώσης, της εκπαίδευσης και της κουλτούρας. Εναλλακτικές προτάσεις

11. Μέσα μαζικής ενημέρωσης και σχέσεις εξουσίας: Η υπεράσπιση της ελευθερίας στην έκφραση και ο εκδημοκρατισμός της πληροφόρησης

12. Η Ευρώπη και ο κόσμος: συνεργασία και ανάπτυξη βασισμένες στην αλληλεγγύη ενάντια στην κυριαρχία των ισχυρών και τη νεοαποικιοκρατία

13. Το κράτος και το μέλλον του Κινήματος για την Παγκόσμια Δικαιοσύνη

Παρά τις σοβαρές αδυναμίες του, κυρίως σε οργανωτικά ζητήματα, αλλά και της μικρής συμμετοχής, το 6ο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ της Κωνσταντινούπολης υπήρξε ένας σημαντικός σταθμός για τα κοινωνικά (και τα εκπαιδευτικά, ανάμεσα σε αυτά) κινήματα στην Ευρώπη, καθώς συνέβαλε αποφασιστικά στο συντονισμό τους με στόχο την ενίσχυση της αντίστασης απέναντι στην κρίση που μαστίζει την εκπαίδευση στην Ευρώπη.

Ένα ενδεικτικό στοιχείο της επιτυχίας του Φόρουμ προς αυτή την κατεύθυνση είναι η κοινή απόφαση να οριστεί η 29η Σεπτέμβρη και η περίοδος γύρω απ' αυτήν, ένα πρώτο ορόσημο για την ανάπτυξη αγωνιστικών κινητοποιήσεων παντού στην Ευρώπη. Η απόφαση αυτή δημιουργεί όρους για μια πλατιά συσπείρωση των εργαζομένων στην Ευρώπη ενώ παράλληλα αναδεικνύει νέα, ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά των αγώνων των εργαζομένων ενάντια στην οικονομική κρίση και τις καταστροφικές συνέπειές της για τους εργαζομένους στην Ευρώπη. Στο κείμενο της απόφασης του Φόρουμ αναφέρεται χαρακτηριστικά:

«Σε μια συγκυρία παγκόσμιας κρίσης και μπροστά στην επίθεση των κυβερνήσεων, της ΕΕ, και του ΔΝΤ που στόχο έχει την επιβολή πολιτικών λιτότητας και κοινωνικής οπισθοδρόμησης, τα κοινωνικά κινήματα που συναντήθηκαν στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ της Κωνσταντινούπολης καλούν σε κοινή πανευρωπαϊκή δράση. Μπροστά σε αυτήν την επίθεση, αναπτύσσονται σε όλη την Ευρώπη αντιστάσεις και κινητοποιήσεις. Είναι επείγον αν οικοδομήσουμε με μακρόχρονη προοπτική σε όλη την Ευρώπη τη σύγκλιση των αγώνων, συσπειρώνοντας κοινωνικά κινήματα, συνδικάτα, κινήσεις και δίκτυα πολιτών. Υπό

αυτήν την έννοια, καλούμε να γίνει η 29η Σεπτέμβρη και η περίοδος γύρω απ' αυτήν, ένα πρώτο στάδιο για την ανάπτυξη κινητοποιήσεων παντού στην Ευρώπη.

Οφείλουμε να επιβάλουμε εναλλακτικές πολιτικές που θα επιτρέψουν την ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών και θα ανταποκριθούν στις οικολογικές επιταγές.

Τα ευρωπαϊκά κοινωνικά κινήματα καλούν σε μια ευρωπαϊκή συνέλευση στις 23-24 Οκτώβρη στο Παρίσι για προωθήσουμε την κινητοποίηση και το συντονισμό των κινήματων μας, καθώς και για να κάνουμε τον απολογισμό και να συζητήσουμε το μέλλον του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ.».

Η απόφαση αυτή έχει σημασία και για την εκπαίδευση, καθώς δίνει τη δυνατότητα να ξεκινήσει μια στενότερη συνεργασία ανάμεσα στα εκπαιδευτικά κινήματα στην Ευρώπη με στόχο την αντιμετώπιση των συνεπειών της οικονομικής κρίσης στην εκπαίδευση και τη διαμόρφωση ενός εκπαιδευτικού οράματος σε αντιπαράθεση με τις νεοφιλελεύθερες εκπαιδευτικές πολιτικές τόσο της ΕΕ όσο και των κρατών μελών της.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΦΟΡΟΥΜ

Στο πλαίσιο του ΕΚΦ λειτουργεί και το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Εκπαίδευσης, στο οποίο συμμετέχει δραστήρια και η ΟΛΜΕ από τη δημιουργία του, το 2004.

Στη θεματική ενότητα για την εκπαίδευση οργανώθηκαν συνολικά 7 σεμινάρια – συζητήσεις και μια γενική συνέλευση όλων των συμμετεχόντων/συμμετεχουσών.

Κυριάρχησαν οι συζητήσεις για τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης στην εκπαίδευση και για την οργάνωση των αντιστάσεων στα μέτρα που προωθούν οι κυβερνήσεις.

Συζητήθηκαν, επίσης, έντονα οι αλλαγές που γίνονται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, η επαγγελματική εκπαίδευση και η διά βίου μάθηση, η αποκέντρωση και οι επιπτώσεις της στην εκπαίδευση. Τέλος, η ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης, που επιχειρείται σε όλη την Ευρώπη, αποτέλεσε ζήτημα που απασχόλησε έντονα όλα τα σεμινάρια.

Ποιο συγκεκριμένα το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Εκπαίδευσης οργάνωσε κατά τη διάρκεια του 6^{ου} ΕΚΦ μια σειρά από σεμινάρια-συζητήσεις για την εκπαίδευση, όπως:

- Οι επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης στην εκπαίδευση και η ανάπτυξη αντιστάσεων.
- Ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης.
- Περιεχόμενο, μέθοδοι και πρακτικές για μια απελευθερωτική εκπαίδευση, ενάντια σε μια εκπαίδευση που βασίζεται στη λογική της αγοράς.
- Η στρατηγική της Λισαβόνας και οι επιπτώσεις της στην εκπαίδευση. Η εμπειρία των ευρωπαϊκών χωρών.
- Η διαδικασία της Μπολόνια στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.
- Διαφορές στην εκπαίδευση (πολιτισμός, φύλο, μετανάστες κ.λπ.).
- Επαγγελματική εκπαίδευση και διά βίου μάθηση. Η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα αυτό, οι επιπτώσεις της στον τομέα της εκπαίδευσης και στα επαγγελματικά δικαιώματα.
- Αποκέντρωση της εκπαίδευσης. Ποιά αυτονομία;

Στις συζητήσεις συμμετείχαν εκπρόσωποι συνδικάτων εκπαιδευτικών αλλά και κοινωνικών οργανώσεων από την Ελλάδα (ΟΛΜΕ, ΔΟΕ), τη Γαλλία (SNES- FSU, SNESup-FSU), την Ιταλία (FLC-CGIL-SUOLA, COBAS-SCUOLA), την Τουρκία (EGITIM-

SEM), την Αγγλία (NUT), τη Γερμανία (GEW), την Πορτογαλία (FENPROF), την Ισπανία (STES-i, USTEC), το Βέλγιο (APED), τη Νορβηγία κ.α'. Συμμετείχε επίσης για πρώτη φορά εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Συνομοσπονδίας Εκπαιδευτικών (ETUCE). Τέλος, συμμετείχαν συλλογικότητες νέων μαθητών και φοιτητών από την Τουρκία.

Πιο αναλυτικά:

Διά βίου μάθηση και εκπαίδευση

Το ζήτημα της διά βίου εκπαίδευσης/μάθησης (lifelong learning) αποτέλεσε το αντικείμενο μιας ξεχωριστής συνάντησης στο πλαίσιο του Φόρουμ. Από τη μία πλευρά τονίστηκε ότι πρόκειται για αναγκαία προέκταση της τυπικής εκπαίδευσης (πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας) και γι' αυτό το λόγο συνιστά δημόσιο και κοινωνικό αγαθό που πρέπει να είναι προσιτό σε κάθε άνθρωπο σε όλη τη διάρκεια της ζωής του. Η διά βίου εκπαίδευση μπορεί να συμβάλει, κάτω από προϋποθέσεις, στην ενδυνάμωση της δημοκρατίας, στην καταπολέμηση του αναλφαριθμητισμού, της φτώχειας, των ασθενειών, του υποσιτισμού, της ανεργίας, των προκαταλήψεων και της υποαπασχόλησης. Μπορεί να βοηθήσει τις σύγχρονες κοινωνίες να αξιοποιήσουν πιο αποτελεσματικά το έμφυχο δυναμικό τους για την κοινή πρόοδο και την ευημερία. Πρέπει επομένως να διασφαλίζονται δύο πράγματα από την πλευρά της πολιτείας ως δημόσια και κοινωνικά αγαθά: πρώτο, η δυνατότητα επανόδου στο εκπαιδευτικό σύστημα σε κάθε άτομο σε οποιαδήποτε φάση της ζωής του. Και δεύτερο, ένα ευρύ φάσμα δυνατοτήτων που θα επιτρέπουν στους πολίτες να συμπληρώνουν τις γνώσεις τους με στόχο την ολοκλήρωση της προσωπικότητάς τους.

Στην πράξη, όμως, η διά βίου εκπαίδευση δεν εντάσσεται σε ένα τέτοιο πλαίσιο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.) την αξιοποιεί εντελώς διαφορετικά, εντάσσοντάς την στο πλαίσιο της νεοφιλελεύθερης εκπαιδευτικής πολιτικής της.

Για την τριτοβάθμια εκπαίδευση

Στο επίκεντρο των συζητήσεων βρέθηκαν και τα ζητήματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Τονίστηκε ότι οι πολιτικές του νεοφιλελευθερισμού στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, όπως και γενικότερα στην εκπαίδευση, μπορούν να προσεγγιστούν ως μέρος ενός συνολικότερου σχεδίου, μίας συνολικότερης επίθεσης του αστικού συνασπισμού εξουσίας ενάντια στο δημόσιο τομέα.

Ιδιαίτερος λόγος έγινε από τους Έλληνες εκπροσώπους της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης για τις εμπειρίες και τα συμπεράσματα από το κίνημα ενάντια στην προσπάθεια αναθεώρησης του άρθρου 16 και την προώθηση της ιδιωτικοποίησης στο ελληνικό πανεπιστήμιο (2006-07) και τη θετική έκβασή του. Ήταν σαφής απόδειξη του ότι το εκπαιδευτικό κίνημα απέδειξε ότι μπορεί να επιτυγχάνει σημαντικές νίκες ακόμη και σε αντίξοες συνθήκες, απέναντι στις επιθέσεις του νεοφιλελευθερισμού ενάντια στη δημόσια εκπαίδευση. Κοινό συμπέρασμα όλων των εκπροσώπων ήταν ότι τώρα περισσότερο από ποτέ είναι αναγκαία ο συντονισμός, η κοινή δράση για την οργάνωση των κοινωνικών αντιστάσεων, για να γίνει η κρίση ευκαιρία για έναν άλλο κόσμο.

Για την οικονομική κρίση και τις επιπτώσεις της στην εκπαίδευση

Κοινός τόπος για όλους τους εκπροσώπους των συνδικάτων ή κινήματων που πήραν το λόγο στις σχετικές συζητήσεις ήταν πως οι επιπτώσεις της κρίσης στη δημόσια εκπαίδευση είναι δραματικές. Με αφορμή την κρίση γίνονται περικοπές δαπανών για την παιδεία, ενώ μειώνονται και οι μισθοί και οι συντάξεις των εκπαιδευτικών. Παρατηρείται σοβαρή ενίσχυση των ελαστικών σχέσεων εργασίας

και μείωση του αριθμού των μόνιμων εκπαιδευτικών. Ο δημόσιος χώρος του εκπαιδευτικού συστήματος περιορίζεται.

Τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών προσπαθούν να οργανώσουν την αντίστασή τους, συνειδητοποιώντας ακόμα περισσότερο την ανάγκη να συμπορευτούν με γονείς και μαθητές με στόχο να αναπτυχθεί ένα μεγάλο κίνημα αντίστασης, που θα ακυρώσει αυτές τις δυσμενείς επιπτώσεις στη δημόσια εκπαίδευση.

Το ΕΚΦ φιλοδοξεί να έχει συμβάλει σε αυτή την κατεύθυνση.

Το κάλεσμα της ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Ξεσηκωθείτε! Μία άλλη απάντηση στην κρίση είναι δυνατή: Η Δημόσια Εκπαίδευση

Εμείς, οι άνθρωποι της δημόσιας εκπαίδευσης, που συγκεντρωθήκαμε στην Κωνσταντινούπολη για το έκτο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ, καλούμε σε μια περίοδο κινητοποιήσεων το επόμενο φθινόπωρο και θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε την 29η του Σεπτεμβρίου, ημέρα διαδηλώσεων και δράσεων των συνδικαλιστικών ενώσεων σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, καθώς και τις κοντινές ημερομηνίες, για να εξαπλώσουμε τις κινητοποιήσεις και να δράσουμε από κοινού στην Ευρώπη πάνω στην πλατφόρμα μας.

Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, από το τέλος Σεπτεμβρίου ως τις αρχές Οκτωβρίου, καλούμε σε κινητοποιήσεις, απεργίες, διαδηλώσεις και δράσεις σε όλη την Ευρώπη για να επιβεβαιώσουμε το δικαίωμα στην ελεύθερη δημόσια εκπαίδευση για όλους και για να υπερασπιστούμε και να διευρύνουμε τα δικαιώματα των εργαζομένων με βάση την παρακάτω πλατφόρμα.

Θα συνεχίσουμε, κατά τη διάρκεια των επόμενων δύο ετών, τις εθνικές διαδηλώσεις και αντι-συνόδους ενάντια στις συνόδους κορυφής των Ευρωπαϊών Υπουργών Παιδείας, όπως κάναμε τον προηγούμενο Μάιο στη Μαδρίτη.

Θα οργανώσουμε συνεδριάσεις σε διάφορες ευρωπαϊκές πόλεις προκειμένου να εμπλακούν όλο και περισσότεροι άνθρωποι, προκειμένου να μοιραστούμε την εμπειρία μας και να ενώσουμε τις προσπάθειές μας ενάντια στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές, θα πλησιάσουμε ενεργά τους σπουδαστές και τις οργανώσεις εργαζομένων που ενεπλάκησαν στους αγώνες των εκπαιδευτικών για να συμμετέχουν σε αυτές τις συναντήσεις, επομένως θα ανακοινώσουμε μια πρόσκληση για συμμετοχή στην επόμενη συνάντηση για την εκπαίδευση.

Η κρίση πρέπει να πληρωθεί από εκείνους που την προκάλεσαν!

Οι κυβερνήσεις μας χρησιμοποιούν την κρίση για να ακυρώσουν όλα τα δικαιώματα των εργαζομένων, που τα κατέκτησαν με τα κινήματα των τελευταίων 100 χρόνων, και για να μειώσουν τους μισθούς και τις συντάξεις.

Χρησιμοποιούν τη επιβολή του ΔΝΤ και της ΕΕ για να εγκρίνουν τα μέτρα ενάντια στην κρίση, που πληρώνεται μόνο από τους εργαζομένους (όπως στην Ελλάδα, στην Ιταλία, την Πορτογαλία, την Ισπανία, τη Γαλλία...)

Μια από τις λύσεις είναι να φορολογήσουν τους κερδοσκόπους. Αυτοί πρέπει να πληρώσουν την κρίση!

Να σταματήσουν τις περικοπές των δημόσιων δαπανών για την εκπαίδευση, να σταματήσουν τη μείωση των προγραμμάτων σπουδών και τις περικοπές στο σχολικό πρόγραμμα, στις τάξεις και τα μαθήματα, να σταματήσουν την ιδιωτικοποίηση και τη εμπορευματοποίηση των εκπαιδευτικών συστημάτων.

Αγωνιζόμαστε για περισσότερες επενδύσεις στη δημόσια εκπαίδευση, δωρεάν εκπαίδευση και έρευνα.

Αγωνιζόμαστε να σταματήσουμε την προσωρινή εργασία των εργαζομένων στα σχολεία, προκειμένου να παρασχεθεί μια καλύτερη ποιότητα της εκπαίδευσης για όλους.

Να σταματήσουμε την εισαγωγή των εξετάσεων αξιολόγησης, οι οποίες βασίζονται στις δεξιότητες που καθορίζονται από την αγορά, να σταματήσουμε τη διδασκαλία με στόχο τις δεξιότητες που προσανατολίζονται/καθορίζονται από την αγορά.

Αγωνιζόμαστε για το δικαίωμα στην ελεύθερη, κοσμική, ποιοτική εκπαίδευση, για το δικαίωμα στην κριτική σκέψη, για το δικαίωμα κάθε ανθρώπου να έχει πλήρη πρόσβαση στη γνώση και να γίνει ενήμερος και ενεργός πολίτης, να υπάρχουν ίσα δικαιώματα για τα δύο φύλα και να μην υπάρχει πατριαρχική προοπτική στην εκπαίδευση.

Αγωνιζόμαστε για το δικαίωμα στην εκπαίδευση στη γλώσσα του καθενός.

Υποστηρίζουμε το Παγκόσμιο Φόρουμ για την Εκπαίδευση, στο Santiago de Compostella μαζί με το ΠΚΦ από τις 10 έως τις 13 Δεκεμβρίου στο Ντακάρ και θα υποστηρίξουμε το Παγκόσμιο Φόρουμ για την Εκπαίδευση στην Παλαιστίνη, από τις 28 έως τις 31 Οκτωβρίου και θα εργαστούμε προκειμένου να οργανωθούν εκεί οι δραστηριότητες μαζί με τους Παλαιστίνιους φίλους μας.

ΟΙ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΔΙΚΤΩΝ ΤΟΥ ΕΚΦ

Από τη διακήρυξη της Συνέλευσης του Δικτύου Μεταναστών για την Ελευθερία μετακίνησης, δικαίωμα παραμονής

Εμείς, τα άτομα και οι ομάδες δράσης που συμμετέχουμε στα εργαστήρια, στα σεμινάρια και στις δράσεις που οργανώνονται από το Δίκτυο Μεταναστών καλούμε σε αγώνες για την ελευθερία μετακίνησης και το δικαίωμα παραμονής. Καλούμε κινήματα, οργανώσεις και άτομα σε ολόκληρη την Ευρώπη προκειμένου να παλέψουμε ενάντια στο φονικό καθεστώς των Ευρωπαϊκών συνόρων, στο οποίο η Frontex είναι η κινητήρια δύναμη, και για να κλείσουν όλα τα κέντρα κράτησης.

Καλούμε τα κινήματα, τις οργανώσεις και τα άτομα σε ολόκληρη την Ευρώπη να υποστηρίξουν τους αγώνες των εργαζομένων εστιάζοντας σε εκείνους που δεν έχουν έγγραφα και δικαιώματα, να παλέψουν ενάντια στο ρατσισμό, στην επισφαλή εργασία και στην εκμετάλλευση των μεταναστών που αυξάνεται στο πλαίσιο της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης.

Υποστηρίζουμε όλες τις εκστρατείες, τις πρωτοβουλίες και τους αγώνες και καλούμε τα άτομα εδώ να συνεχίσουν, και να ενισχύσουν τη δικτύωση, και να προχωρήσουν σε κοινούς υπερεθνικούς αγώνες.

Από τη διακήρυξη της Συνέλευσης του Δικτύου κατά της καταστολής

Εμείς, οι εμπλεκόμενοι στις πρωτοβουλίες του δικτύου κατά της καταστολής, πιστεύουμε ότι το ζήτημα της καταπίεσης θα είναι πολύ μεγαλύτερης σημασίας στο κοντινό μέλλον εξαιτίας της κρίσης και των κοινωνικών αγώνων που προκύπτουν από την κρίση. Θα ληφθούν εντατικά και ειδικά μέτρα ενάντια σε εκείνους που παλεύουν για τα δικαιώματά τους, την κοινωνική τους ασφάλιση και την διαφοροποίηση. Παρά τις διαφορετικές πολιτικές μας απόψεις, απαιτούμε την απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατουμένων, την κατάργηση της μαύρης λίστας και οποιοδήποτε άλλων μέτρων του παγκόσμιου πολέμου ενάντια στην τρομοκρατία. Απαιτούμε το κλείσιμο όλων των κέντρων κράτησης των μεταναστών και οποιουδήποτε είδους Γκουαντάναμο.

Από τη διακήρυξη της Συνέλευσης του Δικτύου για το κλιματική δικαιοσύνη

Εμείς, οι εκπρόσωποι των κινημάτων για το κλίμα και την κοινωνική δικαιοσύνη που συγκεντρωθήκαμε εδώ στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ στην Κωνσταντινούπολη απαιτούμε την αλλαγή συστήματος, όχι την αλλαγή κλίματος για μια δίκαιη μετάβαση προς μία αξιοπρεπή διαβίωση για όλους. Η κοινωνική και η οικολογική δικαιοσύνη δεν βρίσκονται σε αντιπαράθεση. Είναι και πρέπει να είναι αλληλοσυμπληρούμενες. Απαιτούμε μια δίκαιη μετάβαση στον τρόπο εργασίας, και στις δομές παραγωγής και κατανάλωσης. Υπάρχει ανάγκη επέκτασης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, της επισιτιστικής κυριαρχίας, όπως επίσης και των δημοσίων υπηρεσιών. Αυτό θα δημιουργούσε εκατομμύρια από κοινωνικά και οικολογικά χρήσιμες θέσεις εργασίας. Εμείς στην Ευρώπη μόλις τώρα βγαίνουμε στους δρόμους για την κλιματική αλλαγή προκειμένου να δημιουργήσουμε τοπικές εναλλακτικές λύσεις και να αντισταθούμε με πολλούς διαφορετικούς τρόπους, όπως με την άμεση δράση, την κοινωνική ανυπακοή ή τις δημόσιες εκστρατείες, για να αναφέρω μερικές. Καλούμε τα κοινωνικά κινήματα, τις συνδικαλιστικές ενώσεις και την αστική κοινωνία στην Ευρώπη να συμμετέχουν στο αγώνα για μία αξιοπρεπή διαβίωση για όλους.

Από τη διακήρυξη της Συνέλευσης για τον πόλεμο και την Ειρήνη.

Η ολομέλεια για τον πόλεμο και την ειρήνη καταγγέλλει το γεγονός ότι σε περίοδο οικονομικής κρίσης τα Ευρωπαϊκά κράτη αυξάνουν τους στρατιωτικούς προϋπολογισμούς και το εμπόριο των όπλων. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι η «ήπια δύναμη» που πρέπει να είναι. Για την προστασία της ειρήνης και των κοινωνικών αναγκών, καλούμε τα αντιπολεμικά κινήματα, και τα κινήματα για την ειρήνη να συμμετέχουν στη διαμαρτυρία της 29^{ης} Σεπτεμβρίου και της Εβδομάδας Δράσης ενάντια στη Σύνοδο κορυφής του NATO στις 15-21 Νοεμβρίου στη Λισσαβόνα. Απαιτούμε την άμεση λήξη του πολέμου στο Αφγανιστάν και θα κινητοποιηθούμε για την τραγική επέτειο της εισβολής στις 8-9 Οκτωβρίου. Η Ολομέλεια υποστηρίζει σθεναρά την κινητοποίηση των Κουρδικών και Τουρκικών κινητοποιήσεων για μία ειρηνική και δημοκρατική επίλυση του Κουρδικού ζητήματος, και εγκρίνει το αίτημα της Παλαιστινιακής κοινωνίας για την εκστρατεία μποϊκοτάζ, απόσυρσης επενδύσεων και κυρώσεων (BDS) ενάντια στο Ισραήλ, έως ότου συμμορφωθεί με τα Παλαιστινιακά δικαιώματα που βασίζονται στο διεθνές δίκαιο. Δεν υπάρχει στρατιωτική διέξοδος από την κρίση. Υποστηρίζουμε την αποστρατιωτικοποίηση της Κύπρου, ολόκληρου του Καυκάσου και εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στην Ιρακινή κοινωνία που παλεύει για την προστασία του λαού της. Όλοι αυτοί οι αγώνες και οι εκστρατείες θα εορταστούν στις 21 Σεπτεμβρίου, τη Διεθνή Ημέρα της Ειρήνης, και στο Θεματικό Κοινωνικό Φόρουμ για τον Πολιτισμό και την Ειρήνη στο Santiago de Compostella, στις 9-12 Δεκεμβρίου.

Από τη διακήρυξη της Συνέλευσης για την Εργασία

Ζητούμε την υποστήριξη των εργαζομένων και των Συνδικαλιστικών Ενώσεων στη Τουρκία που παλεύουν για τα δικαιώματά τους ενάντια στη σκληρή καταπίεση από την κυβέρνηση και την τεράστια επίθεση των διεθνών εταιριών. Απαιτούμε μία εκστρατεία πληροφόρησης σε όλη την Ευρώπη προκειμένου να ενισχύσουμε την ενότητα και την αλληλεγγύη και να εμποδίσουμε τους εργαζόμενους να στραφούν ο ένας εναντίον του άλλου. Ζητούμε την υποστήριξη του αγώνα των εργαζομένων σε όλη την Ευρώπη ενάντια στα προγράμματα λιτότητας και στις επιθέσεις στους

μισθούς, στις εργασιακές συνθήκες, στις συντάξεις και στα κοινωνικά προγράμματα. Απαιτούμε να γίνει συζήτηση στις Ευρωπαϊκές Συνδικαλιστικές Ενώσεις και τα κοινωνικά κινήματα ως προς τους τρόπους υιοθέτησης περισσότερο επιθετικών πρωτοβουλιών και την ενίσχυση της διεθνούς προοπτικής και του συντονισμού. Οι διαμαρτυρίες που σχεδιάζονται για την 29^η Σεπτεμβρίου και στις πλησιέστερες σε αυτή ημερομηνίες θα πρέπει να οργανωθούν με τη μορφή Ευρωπαϊκών εκδηλώσεων στις Βρυξέλλες και γενικές απεργίες, όπου είναι πιθανό.

Από τη διακήρυξη της Συνέλευσης «Αλληλεγγύη για την Ανατολή και τη Δύση»

Σε σχέση με τις επερχόμενες Ευρωπαϊκές κινητοποιήσεις, ειπώθηκε ότι είναι προτιμότερο να αναπτυχθούν ταυτόχρονες δραστηριότητες ενάντια στις κρίσεις, στην φτώχεια και στην ανεργία σε πολλές χώρες κατά τη διάρκεια της μεγάλης διαμαρτυρίας της 29^{ης} Σεπτεμβρίου στις Βρυξέλλες. Το σύνθημα «Οι άνθρωποι είναι περισσότερο σημαντικοί από τις τράπεζες» προτάθηκε όπως επίσης και η ενσωμάτωση του αγώνα μας ενάντια στο ρατσισμό και στη ξενοφοβία.

Η ανοιχτή Πανευρωπαϊκή Επιτροπή για τις κοινωνικοποιήσεις θα πρέπει να υποστηρίξει τη συνεργασία και τη συμμετοχή των Κεντρικών Ανατολικό-Ευρωπαϊκών κινημάτων στις επόμενες προπαρασκευαστικές και το επόμενο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ, και βασίζεται πάνω στην καλή εμπειρία με τις συχνές συνδιασκέψεις μέσω Skype.

Η ανοιχτή ιστοσελίδα του ΕΚΦ θα πρέπει να ανανεώνεται και να συνεχιστεί με μία πιο ισορροπημένη συμμετοχή των γυναικών και των Κεντρικό-Ανατολικό-Ευρωπαϊκών Κινημάτων.

Καλούνται όλοι να συμμετέχουν στο δίκτυο «Άνοιξη της Πράγας II» και να ενσωματώσουν άλλα ζητήματα στο έργο του, δηλαδή, θέματα για τις γυναίκες, βιωσιμότητα ή κοινωνικά ζητήματα. Το επόμενο ΕΚΦ θα πραγματοποιηθεί είτε σε Κεντρική Ανατολικό-Ευρωπαϊκή χώρα ή σε μία από τις γειτονικές χώρες όπως η Αυστρία.

Πραγματοποιήθηκε τέλος και η **συνέλευση του αντι-ιμπεριαλιστικού δικτύου**.

Η συνέλευση των κινημάτων

Στο κλείσιμο των διαδικασιών του ΕΚΦ έγινε παρουσίαση από διάφορες θεματικές ενότητες για ορισμένες προτάσεις από τα 140 σεμινάρια που πραγματοποιήθηκαν. Ο εκπρόσωπος του Τουρκικού Φόρουμ ανέλυσε τα προβλήματα που παρουσιάστηκαν κατά την διοργάνωση και ζήτησε συγγνώμη για τις παραλήψεις. Όσοι πήραν τον λόγο τόνισαν ότι η συζήτηση για την κρίση δεν έχει ολοκληρωθεί και πρέπει να συνεχιστεί από μέρους των κινημάτων με συντονισμό, ώστε να μην ξαναπάρξουν διοργανωτικά προβλήματα. Τονίστηκε επίσης η ανάγκη της δραστηριοποίησης του Φόρουμ και να μην μένει μόνο στα σεμινάρια και τις συζητήσεις. Το ζήτημα του χρέους απασχόλησε ορισμένους και πρότειναν το Φόρουμ να απαιτήσει την διαγραφή του ελληνικού χρέους. Επίσης τόνισαν ότι είναι σημαντικό το Φόρουμ να συμβάλει και να ενισχύσει τους κοινωνικούς αγώνες που μόλις ξεκινάνε, γιατί ο δρόμος είναι μακρύς και δύσκολος. Οι Τούρκοι και Κούρδοι ακτιβιστές μίλησαν για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, μια και η τουρκική κυβέρνηση γίνεται ακόμα πιο άγρια και συντηρητική απέναντι στους Κούρδους και η συνάντηση όλων αυτών των κινημάτων στέλνει το μήνυμα ενότητας και αλληλεγγύης στην κυβέρνησή τους. Έντονες συζητήσεις έγιναν επίσης σε αρκετά σεμινάρια και στις συνελεύσεις για το μέλλον του φόρουμ στην Ευρώπη και στον κόσμο.

Κατά τη διάρκεια της τελικής Ολομέλειας ακούσθηκαν ορισμένες προτάσεις, όπως:

- Αυτό το Φόρουμ στην Κωνσταντινούπολη ήταν σημαντικό καθώς, από εδώ, υπάρχει μία δυνατή υποστήριξη του αγώνα των εργαζομένων στην Τουρκία και του αγώνα του Κουρδικού λαού, προκειμένου να μιλούν τη δική τους γλώσσα και να αναπτύσσουν και να υπερασπίζονται το δικό τους πολιτισμό.
- Κρίνεται απαραίτητο να υπάρχει ένας μόνιμος Ευρωπαϊκός Συντονισμός για ισχυρές κοινές δράσεις σε όλη την Ευρώπη, για την αντιμετώπιση της κρίσης.
- Ανατολικοευρωπαϊκές χώρες, μία απαίτηση για αποκεντρωμένη δράση παντού.
- Ας αποδεχτούμε το σύνθημα «όχι περικοπές, περισσότερη ανάπτυξη», λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να συζητηθεί το είδος της οικονομίας που σκεφτόμαστε, η οποία θα πρέπει να αποτελεί μία πραγματική αλλαγή αυτού του συστήματος από οικολογική και αντιπολεμική άποψη.
- Η 29^η Σεπτεμβρίου αποτελεί ένα σημείο έναρξης για έναν ισχυρό αγώνα ενάντια στις Ευρωπαϊκές πολιτικές, που πρέπει να συνεχιστεί ώστε να αντισταθεί στην κρίση και να βρει πραγματικές εναλλακτικές λύσεις.
- Οι Συνδικαλιστικές Ενώσεις και τα Κοινωνικά Κινήματα είναι και οι δύο ανεξάρτητοι παράγοντες σε αυτό το κίνημα ενάντια στην κρίση.
- Εστιάζουμε στα ανθρώπινα δικαιώματα και στη σημασία της διακοπής όλων των παράνομων κρατήσεων σε όλο τον κόσμο.
- Παλεύουμε για δημόσια παροχή νερού προς όλους, ενάντια στη ιδιωτικοποίηση.
- Συνεισφέρουμε για την επίτευξη λύσης στον πόλεμο στον Καύκασο.
- Το επόμενο Κοινωνικό φόρουμ να πραγματοποιηθεί στην Ανατολική/Κεντρική Ευρώπη (προτάθηκαν η Βιέννη, η Βουδαπέστη και το Κίεβο).
- Άρνηση σε όλα τα πακέτα λιτότητας των ΕΕ/ΕΚΤ/ΔΝΤ. Ακύρωση των χρεών της Ελλάδας και όλων των άλλων χωρών που έχουν περιέλθει σε φτώχεια εξαιτίας της κρίσης και των κερδοσκοπών της αγοράς. Να σταματήσει η εθνικιστική και σοβινιστική εκστρατεία κατά του Ελληνικού λαού. Φορολόγηση των πλουσίων προκειμένου να πληρώσουν – και όχι φορολόγηση των εργαζομένων και των φτωχών. Απαλλοτρίωση των τραπεζών και των χρηματοοικονομικών ιδρυμάτων χωρίς αποζημίωση.
- Είναι σημαντικό οι συνδικαλιστικές οργανώσεις να υπερασπιστούν με ισχυρό τρόπο τα δικαιώματα των εργαζομένων καθώς υπόκεινται σε τρομακτική επίθεση.
- Οι γυναίκες πληρώνουν περισσότερο το τίμημα της κρίσης.
- Είναι σημαντική η συμμετοχή σε άμεσες δράσεις στα θέρετρα των συγκρούσεων, πρώτα απ' όλα στην Παλαιστίνη.

Η διαδήλωση στους δρόμους της Ινσταμπούλ

Οι εργασίες του Φόρουμ έκλεισαν με την ειρηνική, δυναμική και αγωνιστική διαδήλωση στους δρόμους της Κωνσταντινούπολης, η οποία ξεκίνησε από την πλατεία Οσμάνμπέϋ και κατέληξε στην πλατεία Ταξίμ, όπου πήραν μέρος περίπου 5000 ακτιβιστές.

Στην κορυφή της πορείας ήταν το πανό του Ευρωπαϊκού Φόρουμ, έπειτα οι φιλοξενούμενες και μετά οι ντόπιες οργανώσεις.

Σε ένα από τα μαζικότερα μπλοκ της πορείας η εργατική τουρκική συνομοσπονδία Disk που με τα συνθήματά της ζητούσε την ανάκληση των απολύσεων σε μια σειρά εταιρείες το τελευταίο διάστημα.

Η Ομοσπονδία δημοσίων υπαλλήλων KesK με τα συνθήματά της διεκδικούσε το δικαίωμα στον συνδικαλισμό χωρίς εμπόδια.

Παρόντες και οι απολυμένοι καπνεργάτες της εταιρείας Τέκελ, ενώ πάμπολλα ήταν τα συνθήματα για καλύτερες συνθήκες υγείας και εκπαίδευσης.

Το κουρδικό ζήτημα ήταν από τα βασικά που απασχόλησαν τους διαδηλωτές. Γυναίκες κούρδισες κρατώντας με τις φωτογραφίες των σκοτωμένων ή αγνοουμένων συγγενών τους έδωσαν το δυναμικό παρόν στην πορεία.

Παρών στη διαδήλωση ήταν επίσης το Φόρουμ της Μεσοποταμίας, στο οποίο συμμετείχαν πολλές κουρδικές οργανώσεις, καθώς και τα μπλοκ με τα λευκά κελιά και τα δικαιώματα των πολιτικών κρατουμένων.

Τα κινήματα των χωρών της κεντρικής και δυτικής Ευρώπης επικέντρωναν περισσότερο στην οικονομική κρίση και καλούσαν τους εργαζόμενους να ενωθούν ενάντια στη ληστρική επίθεση του κεφαλαίου με κεντρικό σύνθημα “Να τους κάνουμε να πληρώσουν την κρίση τους”. Πολλά επίσης τα πανό που διαδήλωναν για το περιβάλλον και την οικολογία, της στήριξης των βιολογικών προϊόντων, ενάντια στα μεταλλαγμένα μοιράζοντας ψωμί και του μπουκόταζ των ισραηλινών προϊόντων.

Σημαντική και η παρουσία των εργαζομένων από την Ελλάδα, του Ελληνικού Κοινωνικού Φόρουμ, της ΟΛΜΕ, εκπροσώπων από την ΑΔΕΔΥ, την ΠΟΕ-ΟΤΑ και άλλες οργανώσεις σε όλες τις διαδικασίες του φόρουμ και στην διαδήλωση.

Η πορεία κατέληξε στην πλατεία Ταξίμ όπου ακούστηκαν χαιρετισμοί συνδικαλιστών και συναυλία.

Η ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ ΤΗΣ ΟΛΜΕ ΣΤΟ ΦΟΡΟΥΜ

Με πολυμελή αντιπροσωπεία συμμετείχε στις εργασίες του φόρουμ η ΟΛΜΕ. Από το ΔΣ συμμετείχαν οι: Ελένη Ζωγραφάκη, Αγγελική Φατούρου, Λουκάς Κορφιάτης και Θέμης Κοτσιφάκης. Από το ΚΕΜΕΤΕ οι: Παύλος Χαραμής και Ελένη Γλαρέντζου.

Σημαντικές παρεμβάσεις έγιναν από τους παραπάνω στα σεμινάρια της εκπαίδευσης για την οικονομική κρίση, τις ιδιωτικοποιήσεις, τη δια βίου εκπαίδευση και τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα κείμενα αυτά μπορείτε να τα βρείτε στην ιστοσελίδα της ΟΛΜΕ (www.olme.gr) στο κόμβο για τις Διεθνείς Σχέσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ - ΙΟΥΛΙΟΣ 2010

Θέμης Κοτσιφάκης

Μέλος ΔΣ ΟΛΜΕ

Υ.Γ. για την έκθεση αυτή αξιοποιήθηκαν κείμενα και ψηφίσματα που παράχθηκαν ή κατατέθηκαν στις συνελεύσεις και τα σεμινάρια του 6^{ου} ΕΚΦ, άρθρα και ρεπορτάζ στον ημερήσιο τύπο και στον περιοδικό τύπο, αλλά και σε ανταποκρίσεις-εκθέσεις φορέων που συμμετείχαν στο φόρουμ της Κωνσταντινούπολης